

V Nemčiji se pričakuje prevrat - Kongres študira davke

Vesti govore o vojaški zaroti proti Hitlerju

Poročila, ki jih dobivajo v Washingtonu in v Londonu, trdijo, da "Hitler sedi na smodniku". — Višji častniki se mu upirajo in ljudstva se polasča obup.

Washington, D. C. — V obeh demokratičnih prestolicah, tukaj in v Londonu, se širi celo število raznih govoric, da se v Nemčiji nekaj dogaja, kar utegne polagoma dovesti do prevrata in do notranjega razpada. Ni sicer verjeti vsem tem govoricam, vendar že samo to, da se tako trdovratno vzdržujejo na površju, utegne biti znamenje, da je nekaj resnice na njih in, da je morebiti res dala polomija v Rusiji povod, da v Nemčiji narašča nezadovoljstvo.

Neko poročilo, ki so ga sestavili zavezniki agenti v Rusiji, Nemčiji in Franciji in, ki je bilo zadržano sredi uradno izročeno vojnemu departamentu, navaja, da se nemški višji armadni častniki upirajo Hitlerju ter, da sestavljajo zaroto proti njemu, da ga strmoglavijo. Vzrok za to je, ker jih Hitler ni poslušal glede vrhovnega poveljstva je baje bil, ad Nemei zavzamejo Leningrad, Moskvo in Rostov do 1. novembra in, da se tamkaj nastanijo vojniki preko zime. Ko pa se ta načrt zaradi trdega ruskega odpora ni posrečil, so ga generali skušali izpremeniti, toda Hitler je zahteval, da se mora ofenziva nadaljevati. To je imelo za posledico, da zdaj nemška armada strahovito trpi vsled zime in vsled glada, ko se zaloge ne morejo redno dovažati, in vsled bolezni, ki se je pričela pojavljati. Generali zdaj groze, ako jim ne bo dal Hitler proste roke, da po svoje lahko ustanove fronto v Rusiji, bodo pričeli proti njemu kampanjo, ne samo med vojaštvom, marveč tudi med nemškim ljudstvom.

Neko drugo poročilo, priobčeno v Londonu, pa trdi, da se tudi v ozadju, v Nemčiji sami, pojavlja taka napetost, da sedi Hitler takorekoč na smodniku, in so baje v Berlinu in drugih mestih na važnejših točkah nastavljeni strojnice za slučaj morebitnega izbruha uporov. Pomanjkanje, ki ga mora prebivalstvo trpeti, in poročila o porazih na fronti so pripravila ljudstvo do takega obupa, da ga morajo oblasti le še s silo krotiti; napetost se je še povečala, ko je Amerika stopila v vojno.

Nasprotno pa se bavijo druge vesti tudi z različnimi načrti, ki jih utegne izvesti Hitler preko zime. Tako se trdi, da znamenja kažejo, da utegne nemška armada udariti preko Grčije in Bolgarije in najbrž preko Turčije na bližnji vzhod. Drugi pa zopet pravijo, da ne bo Hitler kaj takega začel, češ, da bi bil to pravi samour, ko bi raztresel svojo armado po novih bo-

NOV UMIK BRITANCEV

Umaknili se na Malaji, a napredovali v Libiji.

London, Anglija. — Z bojišča na daljnem vzhodu je prispela v četrtek vest, da se je nevarnost za trdnjavo Singapur povečala, ko so Japonci prisilili britanske čete na malajskem polotoku k novemu umiku. Pri tem so izgubili Britanci 15 letališč. — Nasprotno pa je poročilo z bojišča v severni Afriki bolj ugodno. Od tamkaj se namreč objavlja, da so se morale v Libiji umakniti nemške čete s Cirenajke v Tripolitanijo.

SMRTNA KOSA

Chicago, Ill. — Poškodbam na glavi je podlegla ta četrtek v bolnici mlada rojkinja Miss Mary Kocine, 1852 W. 18th St. Pokojna, ki je bila stara 28 let, zapuščala mater, enega brata in tri sestre. Truplo leži v Zefranovem pogrebem zavodu, od koder se bo vršil pogreb v ponedeljek s sv. mašo ob 10. uri v cerkvi sv. Štefana in od tam na pokopališče sv. Jožefa.

ANGLEŽI BODO OBJAVILI DOHOD AMERIKANEC

London, Anglija. — Anglija očividno pričakuje, da ji bodo prišli "Yanks" v najkrajšem času na pomoč, in je britanska radio korporacija izvršila že vse priprave, da bo objavila njihov prihod. Seveda pa se ne objavlja, kdaj bo vojaštvo odpotovalo iz Amerike, in tudi ne, v katera pristanišča se bo pripeljal; objava bo izdana šele, ko bodo Amerikanci že na svojih mestih preko morja. Domneva pa se, da se bodo za njih pristane uporabljala pristanišča na Irskem.

SENAT SPREJEL "VARČEVANJE ČAS"

Washington, D. C. — Senat je zadnje sredo odobril predlog, s katerim se daje predsedniku Rooseveltu pravica, da sme odrediti pomaknitev ure naprej za eno uro, ponekod tudi za dve uri. Predlog je bil poslan v sprejem še poslanski zbornici.

jiščih, marveč, da bo skušal preko zime zaceliti rane, ki jih je zadala armadi vojna v Rusiji, in da bo na pomlad podvzel tamkaj novo ofenzivo. Vesti si torej nasprotujejo, toda verjetno je, da gre Nemčija točasno skozi veliko krizo, v kateri bo, kakor nekateri trdijo, tekem te pomladi postal svojo armado po novih bo-

V NAJHUŠJI ZIMI — ODPOVEDAL PLIN

Winnetka, Ill. — Zadnje sredo, ob času, ko je toplomer padel daleč pod ničlo, je bila tukajšnja vas, ki leži na severni strani Chicage ter živi v njej kakih 2.800 družin, nenedoma brez plina. V centralnem produkcijskem poslopu družbe, ki zalaga s plinom tukajšnje okrožje, v Waukeganu se je namreč nekaj pokvarila mašinerija, ki pa je tako komplicirana, da so napovedovali, da plina še tudi v četrtek ne bo. Ne samo, da je bilo ljudem kuhanje onemogočeno, marveč je tudi število domov kurjenih in plin in zato se je moralo dosti družin izseliti iz mrzlih hiš v chicaške hotele. Nevarnost pa je tudi obstojala, da čerči po hišah vsled mraza ne popokajo, in je zato plinska družba poslala na delo sto mož, da so pregledali vsako hišo, ki je kurjena s plinom.

NAZIJE NAVAJAJO RUSI K POBEGU

London, Anglija. — Takajšnje sovjetsko poslanstvo je razodelo, da se ruska armada ne poslužuje proti nazijem samo orožja, marveč vodi med njih vojaštvom na fronti tudi intenzivno propagando, s katero jih navaja, naj dezertirajo. Nad nemške vojake raztresajo aeroplani na milijone letakov, na katerih jim priporočajo, naj se rešijo življenje s pobegom, češ, da Rusi sprejemejo "vsakega prostovoljnega ujetnika kot brata." Da si omogočijo pobeg, jim svetujejo, naj se drže proč od poveljnikov in zaostanejo zadaj za drugimi ter naj v to svrhu izpostavijo kak prst na nogi, da jim zmrzne, ali pa pokvarijo svojo karo, tank ali letalo; kadar pa so napadeni, naj ostanejo v svojih skrivališčih.

FILIPINI BODO VZDRŽALI, PRAVI PROFESOR

Chicago, Ill. — Ameriška in filipinska armada bo mogla vzdržati napade Japoncev na Filipinih od treh do šestih mesecev v sedanjih pozicijah. Tako mnenje je izrazil dr. Salcedo, profesor na filipinski univerzi, ki je zdaj na potovanju v Ameriki in je imel zadnje sredo tukaj govor.

Iščerjo se viri za novih devet milijard

Kongresu predloženi različni načrti za povišanje dohodkov iz davkov. — Uvesti se utegne federalni prodajni davek in med drugim povišati tudi dohodninski davek.

KRATKE VESTI

Mexico City, Mehika. — Iznani rumunski kralj Karl je v sredo objavil, da se je postavil na čelo "svobodnim Francozom," ter bo v to svrhu odpotoval v Zed. države. Obenem je povdaril, da se kraljevanju ni odpovedal in, da je torej še vedno kralj.

Washington, D. C. — V poslanski zbornici je bila to sredo stavljena resolucija, s katero se zahteva, da se cela afera delavskega voditelja Bridgesa postavi pod kongresno preiskavo, češ, da so mogoče sile preprečile njegovo deportacijo.

Washington, D. C. — Vlada ima načrt, da podvrže nezdravljane iz Nemčije, Italije in Japonske ponovni registraciji, kakor se je izrazil gen. pravnik Biddle. Po tem načrtu bo moral vsak nositi s seboj posebno identifikacijsko karto.

"KOMUNISTIČNI NAČRT" PREKLICAN

Washington, D. C. — Pred par dnevi je bilo poročano, da se je za avtomobilsko industrijo sestavil vladni načrt, po katerem bi uprava te industrije, ki se ima premeniti v vojno industrijo, bila izročena posebnemu odooru, sestoječemu iz petih industrijalcev in petih delavskih zastopnikov. Industrijalci pa so dvignili proti načrtu veliko opozicijo, češ, da je ta komunističen, in bi bil vsled njega obrat oviran. S svojim pritiskom so v resnici toliko dosegli, da se jim je vladni produkcijski urad končno vdal in zadnje sredo načrt preklical. Namesto njega je objavil drugi načrt, ki določa ustanovitev pododbora, sestavljenega iz delavskih voditeljev in industrijalcev, kateri pa ne bo imel besede v upra-

Washington, D. C. — Kako naj se zvišajo sedanji davki in kje naj se nalože novi, da se bo dohodek iz davkov zvišal v prihodnjem letu za devet milijard dolarjev, je problem, s katerim se kongres temeljito bavi, za katerega pa doslej še ni nihče našel rešitve. Predloženi so različni načrti, o katerih pa se ne ve, kako bodo prestali preizkušnjo.

Prvi med temi načrti je, da se naloži federalni prodajni davek na vse predmete, in sicer 4 ali 5 odstotkov, kar bi prineslo nekaj nad dve milijardi dolarjev. Dalje se razmišlja o povišanju dohodninskega davka za posameznike in za podjetja ter za zadnja še posebni davek na dobičke. Iz tega bi utegnili dobiti vlada tri do štiri milijarde. V poštev bi prišlo dalje povišanje davka na zapuščine in darila, z donosom pol milijarde, in končno, povišanje prispevkov v sklad starostne in brezposelnostne zavarovalnine. Bolj podrobna navodila in nasveti se pričakujejo iz zakladniškega departementa.

ZIVA LJUREŽEN DO BLIŽNJEGA

Chicago, Ill. — V tukajšnjem listu Tribune je bila zadnje sredo kratka vest, da neki 21 letni fant, bolan šest let, potrebuje 5 do 10 transfuzij krvi; predno bi se mogel podvreči operaciji. Njegova mati, vdova, je naprosila list, naj to objavi, češ, da je družina na relifu in ne zmora, da bi plačala za oddajo krvi. Rezultat tega malega obvestila je bil ših slovenskih fatov-vojakov, presenetljiv: Do poldne istega dne se je priglasilo 50 prostovoljcev, moških in žensk, in do večera je njih število doseglo 74.

vi, marveč bo samo nasvete lahko dajal.

IRITANCI UJELI N ATISOČE OSIŠČNIH VOJAKOV

Na puščavskem bojišču v Libiji so britanske čete ujele pri svojem prodiranju na tisoče vojakov osišča. Gornja slika kaže tri take ujetnike, ko jih zastražene vodijo v koncentracijsko taborišče.

Vesti o domovini

Pismo slovenskega bogoslovca, kateri je po vpadu nemške vojske zbežal v Italijo in sedaj poroča o tistih strašnih dneh največjega velika petka za Slovence.

Pismo Slovence iz Italije

(Objavljamo pismo slovenskega bogoslovca iz Italije, kakor ga je objavil mesečnik "Duhovno Življenje", ki izhaja v Buenos Aires, Argentina in katerega je prejel odtonit slovenski izseljeniški duhovnik č. g. Janez Hladnik).

Nekje v Italiji, 16. IX. 41.

Dragi g. Hladnik!

Gotovo mislite, da me že krije črna zemlja, ko tako dolgo molčim. Torej po dolgem času nekaj besed. Kaj in kako naj bi pisal — na to ne bom veliko mislil. Zato opustite, če bodo misli neurejene, dvakrat povedane ali nedovršene, oziroma ne dovolj jasno izražene! Imam namreč zelo malo časa. Saj veste, kako je v vojni, da povsod preže na besede, kakor "nebodigatreba" na duse, in da vidijo povsod same strahove. Najbolje bi bilo pač, da bi imel vsak človek na ustih "žabico" in da ne bi sploh nič pisal. Pa, da Vam bo jasno, zdaj gre eden mojih tovarišev na Portugalsko in bo nesel to pismo s seboj ter ga dal tam na pošto, tako se bo, upam vsaj, izvil iz krempljev cenzure. Tole za uvod.

Ko sem Vam zadnjič pisal, sem bil še na Radni — kjer sem bil vse do 8. apr. t. l. Tam sem namreč končal gimnazij — nato sem dve leti študiral modroslovje. Zdaj pa sem v prvem letniku bogoslovja v Italiji. Zdrav sem, srečen in zadovoljen pa tudi.

Krivi smo vsi

Zdaj pa res ne vem, kaj Vam naj bi pisal. Bojim se namreč, da se ne bi preveč razbolel, zato bi najraje končal — pa ne. Hočem in moram nadaljevati, ko sem že začel. Torej k stvari. — Imeli smo državo, pa smo jo izgubili — izgubili po lastni krivdi. Petnajst milijonov lastnih sinov je skozi dvajset let podiralo to, kar so nam priborili naši očetje in bratje s krvjo in naporom in nazadnje je pritisnil še zakleti sovražnik in uničil še to, kar je ostalo lastnim sinovom. Danes, ko gledamo s zasolzenimi očmi nazaj, spoznavamo, kaj smo izgubili in obenem spoznavamo tudi svojo veliko krivdo.

Vsi, prav vsi, od najzadnjega kmetiča v revni gorski vasi pa do najvišjega uradnika v Beogradu — vsi, pravim, smo znali nergati, a delati je znal le eden — naš umrlji Vodja (dr. Korosec). Pa on ni zmogel vsega, kako naj gradi eden, kjer vsi drugi — in to milijoni — podirajo. Pa on je že prejel plačilo za svoje delo — Bog ga je vzel k sebi, da ne gleda ponižanja svojega naroda — mi, narod — pa trpimo in delamo pokoro za svoje grehe. Bog nas je kaznoval — hotel nam je pokazati kaj smo imeli v Jugoslaviji in kaj smo z njo izgubili — da, ko znova

vstane, jo bomo znali ceniti in spoštovati. Pravim, "da ko znova vstane" — nikakor ne, "če vstane", ker o tem smo danes prepričani vsi, da vstane, ne vemo samo kdaj in kako. Kaj nam je bila lastna narodna država spoznavajo tudi tisti, ki so še vedno zdihovali po stari podonavski monarhiji — in so enačili sedanjo Nemčijo in njenega vodjo z njo. Slepcom se so začele odpirati oči — a prepozno. — Pa dovolj o tem suhoparnem premišljevanju — raje kaj stvarnega.

Veliki Petek

Kako smo izgubili vojno Vam je menda znano. Sicer Vam tudi jaz ne bi znal veliko povedati, tretji dan vojne sem namreč že pustil Radno zaradi pogostih zračnih napadov na Židani most in Krško (vojaško letališče) — in sem šel domov. No in že drugi dan smo doživeli oni najžalostnejši dan v zgodovini slovenskega naroda. Bil je veliki petek — za nas Slovence tisti dan res pravi in največji veliki petek. Nebo je bilo zagnjeno kakor s kopreno — hotelo je počastiti spomin smrtni svojega Stvarnika in naš poraz. Mislim, da nisem bil še nikdar v življenju tako potrt in žalosten, kakor tisto jutro ko sem zvedel za usodo svoje domovine. In potem umikanje razsute armade, ropanje državnega premoženja — samo na metliški postaji je preko sto vagonov, žalostni obrazi prostovoljcev — največ z gorških brd, ki jih Hrvati niso puštali naprej in še vse polno novic o nemških in italijanskih vdorih, pomešanih z gorostasnimi lažmi. Vse to je tisti in še naslednje dni morilo moje ga duha. Kar pa me je najbolj bolelo, je bila strašna ponovnost in zabavljanje ter preklinjevanje. Ljudstvo je znorelo. Ta izraz se mi zdi še najboljši za označitev tistih dni. O ti moj Bog, kako je hudo, ko vzameš ljudem razsodnost in dopustiš nadvlado strastem.

Italijani v Beli Krajini

Kaj pa zdaj? Bratje prek Kolpe so si ustvarili lastno državo. Stajersko s Prekmurjem in Gorenjsko pa še velik del Dolenjske so zasedli Nemci — Ljubljano s najbližjo okolico Italijani. Kaj napraviti z Belo Krajino? Bratje na oni strani zaenkrat niso imeli dovolj moči, čeprav so se jim že tedaj, sedaj pa še bolj, silne cedile po sončni deželici pod Gorjanci. No, tri dni nas ni nihče maral. Na veliki ponedeljek pa so se nas končno usmili Nemci, ki so na pohodu v Grčijo pokazali tudi v Metliki voj napredek in moč. Ko so se ti umaknili, so prišli Italijani in zdaj uživamo svobodo in (Dalje na 4. strani)

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljico in dnevor po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Nalov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$7.00	For one year \$7.00
Za pol leta 3.50	For half a year 3.50
Za četrt leta 2.00	For three months 2.00
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopol valnega pomena se hitro objave morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Odgovornost je

Vojne vodijo vlade. Kako so vlade prišle do vlade, je včasih vrlo zamotana zadeva. Pri vladi je lahko tudi posameznik udeležen, ako je pomagal pri zakoniti in morala pri nezakoniti vladi. Mero udeležbe more odločiti le sila, ki pregleda srca in obisti. Za razne čine vlade so odgovorni tisti, ki so pri vladi. Pri vojni pokliče vlada posameznike in posamezni vojak ni odgovoren za to, kar je kot vojak delal. V filmu se proslavlja junak, ki je postrelil 23 nasprotnikov. Ni in ne more biti nobena morija.

Prekerno in zamotano je tudi glede odgovornosti pri tem, kako vlada dela. Prav zdaj govorimo o roparskih vojskah. Vladi bi bile roparske. Kako pa pri tem posamezniki? Ali ne kričijo množice tem bolj, čim bolj uspešna je vlada pri ropu? Ali niso odgovorni, ko odobravajo rop? Vsekako bo prišla odgovornost tudi pri posamezniku na vrsto, in zadeva bo poravnana po vsi pravičnosti, če kdo misli na poravnavo, ali ne misli.

Na zunaj bi šlo za razliko pri vladah in vladajočih in pri — narodu, kakor se govori. Vobče bi se moglo reči, da Rusi niso odgovorni za to, kar dela vlada, dela Stalin, Nemci ne za to, kar dela Hitler, Italijani ne za to, kar dela Mussolini itd. V splošnem je načelo pravilno. Kako pa tisti, ki kričijo, če je očiten rop uspešen? Prekerna zadeva.

Najmanj vrlo zanimivo je opazovati, kako se roba radi neke odgovornosti izpremeni, ko izgleda, da roparija in morija ne bo uspešna. Golo maščevanje je proti načelom krščanstva in človečanstva. Čelo ravnanje s talci ni moralno. Gre le za to, kako se na zunaj sodi udeležba kakega naroda.

Carlo Petrone piše v listu "People and Freedom" v Londonu, da Italijani nikoli niso bili za Mussolinija. Nekaj jim je copral o rimskem imperiju, smatrali so ga za neko mistično osebnost, ampak za njegove zavojevalne aventure nikoli niso bili. Hm? Še te dni so silno kričali, ko jim je povedal, da bodo zmagali. Ali gre sonce proti zatonu?

Tudi med Nemci že vidim glasove, da "nemški narod" ni bil za Hitlera. Ali bi bilo kaj takih glasov, ako bi bil Hitler odpočival v Kremlinu, kakor se odpočiva v Berchtesgadenu?? Značilen pojav.

Vse do zadnjega fantalina je kričalo, ko je prišla vest o zmagi. Nihče ni vprašal, kako je bilo, nihče se ni zmeril, ali je vojna tudi količkaj pravična, vsi so bili le militaristi od glave do pet, ampak ko je prišlo do polomije, so bili pa zopet prav vsi sami antimilitaristi in slovesno zatrjevali, da vojne in nasilja nikoli niso odobraval.

Ljudje naj bodo previdni pri kaki osveti ali kakem maščevanju, naj ne delajo naroda odgovornega, ampak pri odgovornosti pa ne bo zadostovalo, da kdo sploh niti misliti ni hotel, da ni bil za očiten rop tudi on odgovoren, ko je kričal, kadar je rop uspel, bila velika zmagala, niti ne bo zadostovalo, da kdo zatrjuje, ko se prikaže nekaj odgovornosti, da on rop ni odobraval, da ni bil za tega ali onega gototca, ko je prišlo do — polomije.

Odgovornost je, ker že ljudje sami o odgovornosti govorijo, le pri presojevanju, kdo in kako je kdo odgovoren, utegnejo biti tisti, ki so odgovorni na napačnem potu.

Hitler se je v svojem novoletnem govoru zatekel k Bogu. Značilno. Dosedaj se je Hitler sam predstavljal za najvišje bitje med Nemci. Nekateri fanatiki so ga hoteli in menda tudi že proglašali za neko mistično bitje. Kristus je Hitler enostavno odstavljaj, ker je prišel na svet med Židi in bil zato Žid. Ruska zima pa je že v svojih prvih tednih naučila Hitlerja, da je poleg njega in nad njim še druga sila. Nemci zadnje tedne beže in Hitler kliče Boga na pomoč. Preje mimo Boga in preko njega, zdaj naj pomaga sfantaziranemu barbarju! Yes, mu bo pomagal, samo počaka naj Dolfe, ampak pomagal mu bo drugače, kakor si to želi nazijski fanatik.

Nemci so prevzetneži, tja jim ni para. Prevzetnost

izvira iz domišljije, da je Nемеc nekaj več kakor drugi. Nemški narodni šovinisti so to utepili nemškimi generacijam v glavo in kri. Tega mišljenja se Nemci ne bodo kmalu iznebili, tudi ne potem, ko bodo delali pokoro za svoja barbarska dejanja, ki jih povzročajo sedaj po svetu. Zanimivo pa bi bilo vedeti vse eno, kakega mišljenja so sedaj Nemci doma, ko vidijo, da jih je Hitler tako salamensko zapeljal? Kaj mislijo sedaj, ko v Rusiji ni uspeha, ampak ravno obratno. Milijonov nemških mladcev ne bo iz Rusije nikoli več. Pod rusko rušo gnijejo. Za koga? Za Hitlerjevo blaznost! Na sto in sto tisočev pohablencev. Za koga? Za Hitlerjevo blaznost! Ali bodo Nemci kedaj spregledali? Če ne bodo, potem so Nemci daleč, daleč za drugimi, ne pa nad drugimi. Samo v barbarstvu so nad drugimi!

OB ZAČETKU NOVEGA LETA

Cleveland-Newburg, O. Gospod urednik je objavil v prvi številki lista Amer. Slovenec, da bi naj bil iz vsake večje slovenske naselbine po en dopis na teden. Ako bi se to zgodilo, bi vi g. urednik, morali povečati list, da bi vse spravili na svetlo. Najbrže se pa ne bomo tako trudili, da bi bilo treba list povečati. — Zelite tudi kratke dopise. Veste, predno kaj zanimivega spravimo na papir, se že nekaj nabere in dopis postane obširen. — Zelite novic? Prav! Saj zato je časopis, da se v njem novice objavljajo. Pa to niso še novice, ako poročamo, da se ljudje rodijo in umirajo, to je bilo od začetka sveta in bo do konca. Zanimivo je pa to, da se je prvi otrok v letu 1942 v milijonskem mestu, rodil slovenskim staršem. Menda zato, ker imamo slovenskega župana. Srečna starša sta Mr. in Mrs. Edward Gorisek, 5614 Carrey Ave. Najlepše častitke! — In za konec leta je smrt posegla v vrsto pionirjev ter povedla s seboj v nebesko domovino tukaj dobro poznani in čislani Josip Miler, v starosti 66 let. Pokojni Josip je bil doma iz fare Sv. Jošt pri Vrhniku. Prišel je v Ameriko pred 50. leti. Svojičas je vodil gostilno, potem je bil uslužben pri Antonu Grdini, prodajalcu pohištva. Nadalje je bil prodajalec pri Josip Jerič Hardware trgovine, potem tudi pomočnik pri S. N. D. na 80. cesti. Bil je član društva sv. Alojzija, samostojni; večletni tajnik društva sv. Lovrenca št. 63, KSKJ.; večletni urednik raznih odborov, in društva Mir št. 10, SDZ. tudi urednik in delegat na konvenciji v Lorainu. Rad je pomagal kjer je bilo potrebno. Bil je mnogim rojakom kot priča pri dobavi državljanškega papirja in spleh je rad pomagal v vsaki dobri stvari. Bil je dolgoletni naročnik lista Amerikanski Slovenec, Novi Svet in Ave Maria. — Pogreb blagega pokojnika je bil v petek 2. januarja iz cerkve sv. Lovrenca ob ogromni udeležbi prijateljev in sorodnikov. Zapušča žalujočo soprogo Agnes in šest sinov ter tri hčera, ki so že vsi odrasle.

ni. — Počivaj mirno dragi prijatelj in društveni sobrat, saj vera naša nas uči, da vidimo se nad zvezdami. Preostalim pa iskreno sožalje.

Da ne bo dopis predolg, pa še kaj prihodnji teden, ali kadar že bo še kaj. — Vsem pa srečno, zdravo in blagoslova polno leto 1942. Vsi pa prosimo Ega, da bi se skoro svetovno klanje končalo in bi zopet zavladal ljubi mir, katerega smo vsi tako potrebni. — Zdravi!

Jacob Resnik

VESTI IZ MIWAUKEE IN WEST ALLISA

Milwaukee, Wis. Zalostna vest se je razglasila med tukajšnjimi rojaki, da je nagie smrti, zadet od srčne kapi umrl tukaj Mr. Anton Kozlevčar, na svojem domu na 1101 So. 60th Street, v West Allisu, v starosti 70 let. Bil je zelo aktiven član na društvenem polju. Spadal je k društvu sv. Jožefa št. 103, KSKJ. Umrl je v nedeljo 28. decembra, pokopan je bil pa v sredo 31. decembra iz Jermentevega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Pomoč Kristjanov na West Allis, s peto sv. mašo zadušnico, katero so opravili domači č. g. in se je udeležil tudi č. g. Father Ant. Schiffer. Od tam se je vršil sprevod na Holy Cross pokopališče. — Pokojnik je bil doma iz Velike Loke, po domače Šafarjev, fara Trebnje. V Ameriko je prišel pred 29. leti in sicer je tri leta delal v rudnikih v Pennsylvaniji, potem je bil pa ves čas v Milwaukee in West Allisu, kjer je vodil gostilniško obrt 21 let vse do svoje smrti. Bil je tudi zvesti naročnik Amer. Slovenca vse od početka, ko je prišel v Ameriko. Zapušča žalujočo soprogo Jennie, sina Antona, svakinjo Mary in sedem vnukov. — Bodi mu lahka ameriška zemlja, prizadetim domačim pa iskreno sožalje!

Prav nesrečno je padla Mrs. Lucija Gregorič, da si je pri padcu zlomila roko v zapestju. Nesreča se je zgodila dan po Božiču, 26. decembra in sicer zunaj na pločniku (sajdvok) Mrs. Gregorič je bila zelo marljiva zastopnica Amerikanskega Slovenca in Ave Ma-

ria in je poznana daleč na okrog, zlasti še v Milwaukee in West Allisu. Nesreča pač res nikoli ne počiva. — Želimo ji, da bi skoraj okrevala od te nesreče! Zdravi se doma pod zdravniško oskrbo na 626 S. Fifth Street, Milwaukee. R. D.

MALO SPOMINOV NAŠE NAROČNICE IZ IOWE

Clinton, Iowa (Konec) Bile so jako lepe in so izgledale prav take, kakor pravi tista pesem od ljubljanskih deklet: "Ljubljanska dekleta so lahko lepe, kadar sonce posije, pa v senco beže..." In res niso izgledale prav nič od sonca obzane. Pa tudi resnična gorenjska dekleta so izgledale prav lepe. — Zelo se mi je dopadla tirolska narodna noša.

Naše mesto Metlika je imelo nalogo predstaviti na tej razstavi belokranjsko narodno nošo. Za to sta bila odbrana en fant in eno dekle iz vasi Drašič in en fant ter eno dekle iz Metlike. Ti štirje so imeli predstaviti ženina in nevesto, tovarša in tovaršico, v belokranjski narodni noši. Za ženina je bil fant iz Metlike, moj brat Anton Ivanetič, za nevesto je pa bila dekle iz Drašič, ki se je pisala Neža Simonič, ki je tudi nekje v Ameriki, menda v sončni Kaliforniji. Za tovaršica je bil fant iz vasi Drašič. Pozabila sem pa že in ne vem, ali se je pisal Marko Petrašič, ali Marko Vrančar. Tovarišica sem pa bila jaz podpisana, takrat še Ivanetič. Zenin je imel obleko narejeno iz belelega sukna, škornje do kolena, ki so bile črno osvetljene (nabiksane). Klobuk je imel navadno visokost, na klobuku pa rdečo rožo (pušlec) na obe strani enako, ki je bil zatak-njen za rdeč trak ter vse skupaj na klobuk prišito. Na prsih je tudi imel rdečo rožo. — Nevesta Neža Simonič, je bila ceveda narodno belo oblečena. Imela je, (po domače rečeno) "naplet" narejen iz rdečih rožastih trakov. Naplet je tako le narejen: Pankelci (traki) so zloženi eden poleg drugega — od vrha glave do ramena mora priti okoli glave, samo obraz se vidi. Na vrhu glave je lep rdeč okrogli venec, štiri inčeve visok, pod v en c e m čez čelo od ene do druge strani je pa "parta" (po domače rečeno), pol inčeve široka, našita z biseri. Kadar se vse to na glavo položi, prav lepo izgleda, kakor krona. Zenin in nevesta sta bila prav lepa. Ako bi znala in zmogla, bi oba naslikala, pa nimam tudi priprav za to.

Tovariš in tovaršica, sva imela na prsih rdečo rožo. Vsi skupaj smo imeli svoj voz (float). Spredaj je sedel voznik za njim zenin in nevesta, potem midva tovariš in tovaršica. Za nami na vozu je bilo nekoliko slame, kolovrat, ki je na Belokranjskem žensko zimsko orodje, potem zibka in "nučke". Ne vem kako se ta reč drugače imenuje, rabi se pa da v njem skopljejo novorojenčka. — Ta in oni bi rekli da je bilo to prav smešno za videti.

Kadar se je začela pomikati parada, so množice vse oživele. Godba je vse ogrela. Nekateri so hodili, nekateri se vozili na flotiljah (float). Ko je prišel naš voz ravno pred cesarja, je zenin vzel klobuk z glave in roko iztegnil daleč proti cesarju ter rekel: Bog živi cesarja Franca Jožefa. — Kakor da bi zagrmelo je ljudstvo dvigalo klobuke z glav in enoglasno ponovilo zeninov pozdrav cesarju. — Po končani paradi so šla tista lepa ljubljanska dekleta v gorenjski narodni noši, pa tudi fantje ter tirolske narodne noše in še več drugih v paviljon, kjer je čakala godba za ples. Eden cesarjevih služabnikov je prišel k zenu in rekel, naj pridejo tudi mi štirje v paviljon. Ko smo prišli tja, je bil cesar že tam in njegovo spremstvo tudi. Tam smo nekaj časa pisali, po plesu je pa cesar stopil k mojemu bratu-zenu, se mu zahvalil za tako lep pozdrav ter ga vprašal iz katerega kraja dežele pride. — To je bil konec svečanosti.

Moj brat Anton Ivanetič je bil ravno tisto leto meseca aprila potrjen k vojakom, meseca oktobra je pa nastopil vojaško službo, kjer je služil celih dvanajst let. Po dvanajstih letih vojaške službe so mu dali cesarsko službo in sicer na sodišču v Mariboru. Sedaj je tudi on mrtev. Bog mu daj nebesa!

Po končanih svečanostih, so se začeli ljudje razhajati na vse strani. Nekateri so se podali domov, drugi so pa še šli na božjo pot. Tudi meni je bila tedaj sreča mila. Naj bo zato Bog tisočkrat zahvaljen! — Takrat so bili v Ljubljani tudi moja mama, njih brat Ivan Peditir ter njegova soproga iz vasi Drašič. — Sedaj so tudi ti že vsi umrli. Bog jim daj nebesa! — Ti trije so šli naprej na božjo pot, pa so še mene vzeli s seboj. Najprej smo šli na Blejsko jezero. Prišli smo na postajo, bilo je jasno jutro. Od postaje proti jezeru smo hodili. Krasen je bil v jasnem jutru pogled na gore. Na Triglavu se je blestel sneg, kakor bi v njem migljale srebrne iskre. — Poletni pa sneg na gorah! — Zopet je bil v mojih mislih g. učitelj. — Ko smo prišli do Blejskega jezera, smo se vsedli v lepem vrtu, ki je nalašč vreden za popotnike. Tukaj smo se malo odpočili, se malo pokrepčali z dobro kavo in okusnimi žemljami, (kajzerci) kar se je prav prileglo. Potem smo se vseli v čoln, ki nas je pripeljal do stopnic, po katerih smo šli v cerkev. Tam smo obiskali našo Gospo, Kraljico nebes, se ji izročili v varstvo in jo prosili njenega varstva ter pomoči, zlasti za uro naše smrti.

Spet smo se podali po stopnicah k jezeru in čoln nas zopet pripeljal na suho. Prav lušno je bilo tam. Saj še pesem pravi: "Kdor si tukaj, le zaukaj, tu brez vse skrbi. Krajna Mati v svojem zlati, draga naj živi! — Pa smo šli zopet naprej k Mariji Pomagaj na Brezje. Tam je bilo marsikaj lepega videti, posebnost v kapeli, kjer je bila čudovito. (Dalje na 3 strani)

Dogodki med Slovenci po Ameriki

Klub "Ljubljana" ima važno sejo

Chicago, Ill. — V torek zvečer 13. januarja ob pol 8. uri je važna seja pripravljalnega odbora za narodno zabavo in shod, za nedeljo 25. januarja. Vsi člani in članice je potrebno, da se seje udeležijo. Obenem vabimo vse slovenske dekleta in žene, ki žele sodelovati in nastopiti v narodnih nošah da pridejo v torek na sestanek in sicer v urad Amerikanskega Slovenca. Pridite gotovo! Odbor.

Slovenci povzod prvi

Cleveland, O. — Prvi otrok ki je bil rojen letošnjemu letu v Clevelandu je bil Slovenec. Vile rojenice so iskale po Clevelandu, katero družino bi v letu 1942 obdarile z novorojenčkom, pa so se ustavile pri slovenski družini Edward Gorisek na Carrey Avenue. Otrok je bil rojen pol minute po polnoči na novega leta zjutraj.

Na dopustu

West Allis, Wis. — Iz države Texas, kjer služi pri topničarjih Strica Sama, je prišel pred kratkim na dopust vojak Ralph Cheplak, Jr., sin tukaj poznane trgovca s premogom. V ponedeljek 5. januarja se je zopet vrnil v vojaško službovanje.

Podlegel

Cleveland, O. — Po nekaj dnevih boleznih, pljučnici, je na novega leta dan umrl v mestni bolnišnici rojak John Lušin, v starosti 47 let. Več let je bil uslužben kot natakhar pri Korenu na Hamilton Ave., stanoval je pa pri družini Mrs. Gornik na East 76th Street. Doma je bil iz Lipovca, pri Soudražnicah na Dolenjskem. V Duluthu, Minn., zapušča sestro Angelo, poročeno Blatnik, ki je prišla v Cleveland, da bo spremljala truplo pokojnika v Eveleth, kjer bo položeno v družinsko grobnico. V starem kraju zapušča dva brata. Pogrebni obredi so se vršili dne 3. januarja v cerkvi sv. Vida, nakar je bilo truplo odpeljano z vlakom v Minnesota.

Minnesotaki bolniki

New Duluth, Minn. — Tukajšnja rojakinja Mrs. Frank Petrič se nahaja v St. Mary's bolnišnici v Duluthu. V isti bolnišnici se nahaja tudi tukajšnji mladi rojak Dan J. Cepelnik.

Rojenice

Milwaukee, Wis. — Prijazne vile rojenice so oni dan povasovale pri družini Mr. in Mrs. Frank Klančar na South 4th Street in jim podarile v spomin krepko deklicoo.

Veseli dogodki

Cleveland, O. — Družino Mr. in Mrs. Frank Znidarčič iz East 157th Street so obiskale prijazne vile rojenice in jim prinesle v dar prav zelo deklicoo. — Prijatelji častitajo!

ALI MU BO USPELO?

Zopet in zopet se je Tarzan oprjel kletke, toda vsakokrat so mu divjači z ostrimi noži to preprečili.

(365)

Naenkrat je opazil, da so vsi stražniki na eni strani kletke.

(365)

Z naglico se je obrnil na drugo stran in pograbil za kletko.

(365)

Z vso silno močjo se je unrl. Naglost je bila potrebna. Če mu ne uspeje je izgubljen!

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

KRI ZA VOJNE RANJENCE

Hitro napredujoča zdravniška veda nas neprestano postavlja pred svoje nove in velike vseh, od katerih se mnogi nam navadnim zemljanom zdijo pravi čudeži. Med take "čudeže" spada tudi transfuzija (pretok) krvi iz enega človeškega telesa v drugo, iz zdravega in močnega telesa v drugo telo, ki je bolno ali ranjeno in zato oslabele. Ta kirurški pojav se je zadnje čase tako spopolnil, da je mogoče iz človeškega telesa vzeti kri shraniti in jo dolgo držati "pri življenju" ter jo prenašati iz kraja v kraj in to pod različnimi klimatičnimi okoliščinami. Tako je mogoče ustvarjati večje rezerve take krvi za poznejši čas ter jo imeti pripravljeno za slučaje in kraje, kjer in kadar se potrebuje. Danes imajo že vse večje in modernije bolnišnice primerno zalogo človeške krvi na rokah za slučaj potrebe.

V novi svetovni vojni smo. Nova bojišča se pojavljajo skoro dnevno in človeške žrtve padajo kot bilke pod ostru koscevo koso v rosnem poletnem jutru. Z naraščanjem novih bojišč narašča tudi število žrtev in sicer v povprečnem razmerju: eden mrtvec — dva ranjenca. Vsa zdravniška veda je seveda brez pomena pri mrtvih, toda pri ranjenih pa igra nepopisno važno vlogo. Operacije in zdravljenja rešijo življenje velikemu številu ranjenecv; ne morejo pa rešiti življenja onim, ki so radi izgube ali pomanjkanje krvi preveč oslabele, da bi se njihove telesne sile mogle upirati smrti. Pritok nove in zdrave krvi pomenja za ranjenca te vrste — življenje ali smrt.

Taka potrebna kri se ne da fabricirati v tovarnah in tudi ne izdelovati v kemičnih laboratorijih, temveč jo je mogoče dobiti samo iz zdravih človeških teles. Najti je torej treba dovolj takih zdravih ljudi, ki imajo dovolj človekoljubja, dovolj patriotizma, dovolj ljubezni in usmiljenja, do trpečih žrtev, da so pripravljeni dati pajnt svoje krvi zanje ter iti skozi nekaj malenkostnih neprijetnosti, ki pa so popolnoma ničve v primeri z žrtvami, ki jih doprinašajo vojaki na bojiščih.

Tudi pri nas v Ameriki se je kri v ta namen zbirala že precej časa, a to največ le potom privatnih organizacij in privatnih apelov. In ker do 7. decembra ni bilo številnejših vojnih žrtev pod ameriško zastavo, je bila kri namenjena večinoma za Anglijo. Ko pa je zločinski in zavrtni napad Japoncev na Pearl Harbor prinesel našemu ameriškem narodu na tisoče človeških žrtev in je bila naša država prisiljena iti v vojno, je pa vstopilo vprašanje krvi za ranjence pred ameriško ljudstvo v svo resnostjo. Amerika je šla takoj na delo tudi v tem oziru. Pod okriljem Ameriškega rdečega križa se je organizirala in se še organizira obsežna akcija za zbiranje človeške krvi za ameriške vojne ranjence. Po vseh več-

jih krajih se upostavljajo aparati, ki bodo vrtili ta del našega narodnega vojnega prizadevanja. Da pa se to velevažno, plemenito in človekoljubno delo razširi tudi na tukaj živčete milijone tujcev (nedržavljanov), se je v predvidevanju tega, kar se je 7. decembra zgodilo, pod vodstvom švicarskega zdravnika L. W. Tomarkina v New Yorku že zadnje poletje organizirala "The Legion of Alien Volunteer Blood Donors for National Defense (Legija tujsko-dobrovoljskih darovalcev krvi za narodno obrambo). V tej legiji so zastopani tuji iz 16 različnih držav, med katerimi je tudi Jugoslavija, Čehoslovaška, Rusija in Poljska.

Pred kratkem je ta legija za Ameriški rdeči križ priredila eno-tedensko kampanjo za nabiranje darovalcev krvi med tuji v New Yorku in okolici. Vsepeh je bil nepričakovano lep. Nad 1000 darovalcev se je prijavilo. To dokazuje, da je tudi med nedržavljanii veliko takih, ki so Ameriki 100-procentno lojalni ter da so pripravljeni storiti zelo veliko za zmago Amerike v tekoči vojni.

Dalje ima legija namen razširiti svojo delavnost tudi izven New Yorka in sicer z ustanavljanjem sodelovalnih odborov zlasti po onih mestih, kjer se tuji nahajajo v znatnejšem številu. Zaveda pa se, da je Amerika preobširna, da bi se moglo delovanje legije dovolj razširiti, da bi moglo doseči ves tujski element. Zato pa apelira na tujce, ki prebivajo daleč od večjih središč, in ki so pripravljeni darovati svojo kri za reševanje človeških življenj med vojnimi žrtvami, da se prijavijo najbližji stanici Ameriškega rdečega križa in dobili bodo vsa potrebna navodila o tem, kje in kdaj bodo lahko izvršili svoj plemeniti namen. Legija namreč smatra, da ni glavno, kje in potom koga se da kri, temveč je glavno, da dobi ameriška vojska dovolj krvi. Razume pa se, da je v interesu tukajšnjih tujcev samih, da dobe kredit, ki jim opravičeno pripada. Dvomim, da je mogoče na bolj izraziti način dokazati lojalnost in ljubezen ter hvalenost Ameriki kot ravno potom darovanja krvi.

Pripomnjeno naj bo tudi, da se kri prejema od obeh spolov, to je od moških in žensk in sicer v starosti od 21 do 60 let. Samo po sebi pa se razume, da se sprejema samo popolnoma zdrava kri. Posebej naj bo poudarjeno, da ta legija ne prosi in tudi ne zbira nikakih prispevkov, apelira pa na vse tukajšnje ne-državljanje, da v čim največjem številu in v čim največji meri prispevajo za Ameriški rdeči križ. Naslov te organizacije je: L. W. Tomarkin, The Legion of Alien Volunteer Blood Donors for National Defense, 139 E. 36th Street, New York, N. Y. Lahko pišete tudi slovensko. Leo Zakrajšek.

NAZIJ SE ZNAŠAJO NAD DELAVSKIMI VODITELJI

Stockholm, S v e d s k a. — (ONA) — Neki norveški delavski voditelj, ki se je rešil iz nazijske oblasti je pripovedoval časopisnemu poročevalcu Karlu Frahm-u, da je bilo meseca septembra 1941 v Oslu aretiranih štiri do petsto unijskih zastopnikov in delegatov, kateri so bili odpeljani v taborišče Grini blizu glavnega mesta Norveške. Komaj so bili pripeljeni v taborišče, je pripovedoval, so jih prisilili izvajati "gimnastične vaje", kakoršne so imeli že dolgo vplelane v zloglasnih koncentracijskih taboriščih v Nemčiji. Pri izvajanju teh vaj se žrtev tako zmucil, da je napora pa-

de na tla, na kar takega toliko časa bijejo, da zopet vstane in začne izvajati vaje iznova. Neki unijski voditelj, ki je te vaje izvajal, je padel zmucen na tla in je v obupu prorusil, naj ga ustrele. Toda, privezali so ga za motorno kolo in ga vlačili okolo po dvorišču.

Kakor se nadalje poroča, so že iz vsega početka po cele tedne, zelo slabo ravnali z jetniki v Mollergarten zaporu, kakor tudi na višjem povelju gestapovcev v Oslu. Neki 30 letni kovinski delavec po imenu Brevik iz mesta Hamar, je bil tako pretepen, da je posledicam podlegel.

JAPONCI ZALOŽENI Z DOBRINAMI

Gornja slika kaže predmete, ki so jih našli v nekem izstreljenem japonskem aeroplanu. Med drugim je bila tamkaj steklenica žganja, čokolada, preočena z žganjem, sadno vino, sladkorčki in zobna pasta. Značilno je, da so napisali na predmetih v angleščini, in so torej morali najbrž priti iz angleškogovorečih dežel.

Politični jetniki v Oslu in Trondheim-u, poročajo, da so silno slabo prehranjeni. Dobivajo samo krompir in sol za kosilo in največkrat samo polovico tega kar bi jim morali dati, tako, da so morali biti vse čase gladni. V koncentracijskem taborišču Grini dobe

jetniki samo krompirjevo vodo in nekaj kosčkov kruha na dan. — Kot nadalje pripoveduje omenjeni poročevalec, je norveškemu Rdečemu križu prepovedano pošiljati kako hrano norveškim političnim jetnikom.

šček presnega ali kuhanega masla, malo soli in žlico sladkorja. V to, med trajnim mešanjem, vsipaj pol pinta zdroba in sicer polovico pšeničnega in polovico koruznega, katerega si poprej zmešala. Mešaj na ognju toliko časa, da se nekoliko zgosti, nato zlij v pekač, v katerega si poprej segrela dve žlici masla ali masti in razmaži v enakomerni plast ter postavi v pečico. Skuhaj kakih petnajst čespeh na gosto, odstrani pečke in jih zreži na obročke, katere potresi s sladkorjem in cimetom ter potresi po pražencu, ko je nekake na pol pečen, nakar postavi nazaj v pečico in ga dobera speci Pečenega razkosaj z vilicami, zloži na krožnik in potresi s sladkorjem ter daj na mizo.

ZA NAŠE GOSPODINJE

Vsi ljudje smo vegetarijanci Vi, ki imate vsaki ali vsaj vsaki drugi dan na mizi pečenko, boste ugovarjali. Ali, zadnjo besedo ima znanost in ta pravi, da smo vsi ljudje, tudi tisti, ki dobivajo svojo hrano iz živalskega kraljestva, vegetarijanci. Govedo, katerega meso uživamo, živi izključno od rastlinske hrane in dosledno temu živimo tudi mi od zelene trave in pašnikov.

Nič drugače ni niti z zvermi, ki se hranijo z mesom drugih živali. Lisica, ki žre zajce, uživa meso, mast in glikogen, ki ga je zajček v toku svojega življenja zgradil iz zeljnatih glav in druge zelenjave. In če pogoltno krta, ki je tudi mesojedeč, saj se hrani s črvi, ogrci in slimičnimi živalicami, tedaj je ves potek isti, samo da je malce daljši, kajti ti so pač rastlinojedci.

Vsa živalska hrana izhaja torej neposredno ali po ovinkih iz rastlinskega kraljestva. To dejstvo sloni na gotovih resnih vzrokih, o katerih pa bi bilo predolgo razpravljati na tem mestu.

Sedaj vzemi jako tenko železno žico, ki si jo na enem koncu razgrela, ter se na vodi predri z njo lojeno čašico v sredi in jo potisni na drugi konec žice, ki je zavito, da obdrži ta umetni zvonec. Ko si nabrala dovolj teh čašic, napravi snopec iz njih in sicer na ta način, da bodo večji cvetovi bolj pri dnu, manjši pa višje. Ves šopek postavi v lonček opremljen s šilastimi listi iz zelene papirja. Tako si napravila čeden okras iz cvetja ki ne ovene niti pozimi.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Telečje stegno pretaknjeno s slanino
Operi celo ali samo en kos telečjega stegna, potegni z njega kožice ter ga prav gosto pretakni s prekajeno slanino, nardrgni s soljo in limonovim sokom, pa ga pusti ležeti nekaj časa, da se razsolj. Potem ga deni v dolgo ponev, polij ga z vročo s presnim maslom zmešano mastjo. Tudi med pečenjem ga večkrat polij, včasih prilij malo juhe, prideni tudi kosček korenja, kolesček čebule, par kolesčkov zemlje in par listov gob. Ko je pečenka že lepo rumena, poberi malo masti proč, prilij nekoliko juhe, malo pokuhaj in preceđi na razrezano pečenko ter daj na mizo.

Umetne šmarnice
Prižgano svečo nagni nad kozarec vode. Vsaka kapljica stearina, čim-pade na tekočino, se pretvori v čašico, ki bo plavalna na površju vode. Te čašice so po vsej vnanosti podobne šmarnici, ki jo po nekod imenujejo: solzica, kapljica, dragoljubec. Velikost je odvisna od višine, s katere spuščáš raztopljen loj.

Zdrohov praženec brez jajec
V pint vrelega mleka daj ko-

Kostanjev riž

Skuhaj in olupi tri funte kostanja ter ga pretlači skozi sito. Primesaj nekako četrta funta sladkorja z vanilijo ter pretlači skozi ribežen na krožnik. Okrasi ga z osminko pinta v sneg stolčene in z vanilijevim sladkorjem oslajane sladke smetane, okrog pa naloži kuhane, olupljene in posladkorjene kostanje.

Jabolčna pogača

Naredi masleno testo, od katerega odreži tri krpe v velikosti modela, v katerem boš pekla pogačo ter jih speci. Z ostalim

IZ SLGV. NASELBIN (Nadaljevanje s 2. strani.)

delna podoba Marije Pomagaj. Na stengah so visele ena poleg druge same zahvale, ena lepša od druge. Nekatere so bile pisane, druge natiskane, ene tudi "nastikane". Ljudje so tako pokazali hvalenost za prejete dobrote na priprošnjo Marije Pomagaj. V kotih je bilo polno bergelj in vsakovrstnih palic. Vse to je pričalo, koliko je vredna božja pomoč. Resnično je, Bog svojih ne zapusti kateri v njega zaupajo. Kako je človek ginjen, ko vse to vidi. — O, Marija Pomagaj, bodi naša pomočnica zdaj v tem žalostnem vojnem času in ob uri naše smrti! — Takrat je bila na Brezjah še stara majhna cerkev. Prav dopadlo se nam je tam. Povsod je bilo prav lušno. — Potovanja na Blejsko jezero in otok ter na Brezje k Mariji Pomagaj, ne bom nikoli pozabila. — O, sladki spomini. — Se enkrat lepa hvala upravi Amer. Slovencev za poslani Atlas (zemljevid), ki mi je obudil tako lepe spomine na mca mlada leta, vesle čase in na mili mi slovenski dom. — Zelim vam mnogo uspeha in sreče v letošnjem letu! — Pozdravljeni!

Mary Tancik

testom obloži model tako, da testo malo čez visi. Nato deni vanj vrsto na rezance zrezanih jabolk zmešanih s sladkorjem, cimetom in limonino lupinico, nekoliko na rezance zrezanih man-

deljnov, rozin in vinskih jagodic. Na vrh položi pečeno krpo in tako nadaljuj, dokler imaš kaj. Nato zavij testo kar ga visi čez model ter peči v precej vroči pečici.

RAZNOTEROSTI

POLJAKI IMAJO NOVO OROŽJE PROTI NAZIJEV

London. — (ONA) — Nemški tisk s Poljske objavlja, da so se poljski četniki (guerila) sedaj oborožili z modernim orožjem, katerega so pobrali z nemških vlakov, kateri so to orožje vozili nazijskim vojakom v bojno črto.

Nemški časopis v Krakovu "Krakau Zeitung" objavlja uradno poročilo mestne policije o boju s četniki, ki so se bili zatekli v neko hišo in katerih niso mogli drugače premagati, da so hišo zažgali. Ko je ogenj pojenjal, pravi uradno poročilo, so našli ob strojnici zogljeno truplo četnika.

Po poročilu nemškega časopisa "Deutsche Rundschau" sta bila dva člana četniške tolpe, ki se je bojevala z nemškimi elitnimi četami, obsojena na smrt. Nadalje poroča omenjeni časopis, da so bile te poljske četniške "tolpe" formirane že pred 18. meseci, toda šele v zadnjem času je bilo opaziti, da so bile opremljene z modernim orožjem, s katerim so seveda dosegle nekaj uspehov.

DELAVCE IZ GALICIJE POSILJAJO V NEMČIJO

London. — (ONA) — Iz poljskih virov se poroča, da pošiljajo naziji v Nemčijo na delo na dan do 800 poljskih delavcev iz vzhodne Galicije. Te delavce nabirajo nazijske oblasti po Galiciji in jih siloma tirajo v Nemčijo. Kakor se nadalje poroča, je bilo do pred kratkim na ta način siloma odpeljanih v Nemčijo že do 30.000 delavcev, med katerimi je do 30. odstotkov Ukrajincev. — Kakih deset tisoč je zaposlenih v industrijskih centrih, ostali pa po kmetijah.

SOVRAŽNIK JU JE SPRAVIL

Washington. — (ONA) — Semkaj je prispelo norveško uradno poročilo, kako sta se dva Norvežana v mestu Bergen na Norveškem, ki je zasedeno po nazijih, lepo spoprijateljila.

Norvežana sta se bila sporekla in zmerjanju ter prepiru je sledil pretep, ki se je stopnjeval prav razburljivo za vsa okolica. Da bi ju spravil narazen in pomiril, je stopil med nju neki nazijski vojak. Komaj je pa nazijski vojak

stopil med oba pretepača, sta kot eden, oba udarila po njem in ga dobera naklestila. Od takrat sta postala nerazdružljiva prijatelja.

ŽENSKA POZDRAVLJALA POLJAKE V ALZACIJI

Bern, Svica. — (ONA) — Neka stara ženska, je bila obsojena na tri tedne zapora, ker ji je prišlo baje v navado, da je pozdravljala poljske vojaške ujetnike, ko so se peljali na delo. Obsodba je bila izrečena v Strasourgu, v Alzaciji. Številne kazni ki jih izvršujejo naziji nad prebivalstvom v Alzaciji-Loreni pač dokazujejo, da imajo naziji tam velike težave.

Najhujše je bila prizadeta ženska Viktorija P. Bila je namreč poročena s Poljakom, vojnim ujetnikom Johannom Boniewski, v katerega se je bila poprej zaljubila. Potem je poskusila z njim pobegniti v mesto v starem Rajhu, kjer je ta Poljak poprej delal kot vojni ujetnik. Ženska je za to bila obsojena na sedem mesecev ječe, o Boniewskim se pa ni poročalo, koliko je bil kaznovan, vendar se sodi, da ga je jolletela največja kazen.

Neka druga ženska, ki je vodila v Hegenheim gostilno, je bila kaznovana 300 mark (okolu \$120), ker je prodala dve steklenici pive petim poljskim vojnim ujetnikom.

Prav navadno kaznjivo dejanje je če se da kdo fotografirati s poljskim vojnim ujetnikom. Četudi je veliko teh vojnih ujetnikov zaposlenih v delavskih skupinah, jim je dovoljene še precej prostosti v nekaterih slučajih. Stiri ženske iz Attenschweiler so bile kaznovane, po deset mark vsaka, ker so se dale fotografirati z dvema poljskima ujetnikoma, ki sta pomagala postaviti oltar za praznik Sv. Rešnjega Telesa.

PRISPEVKI

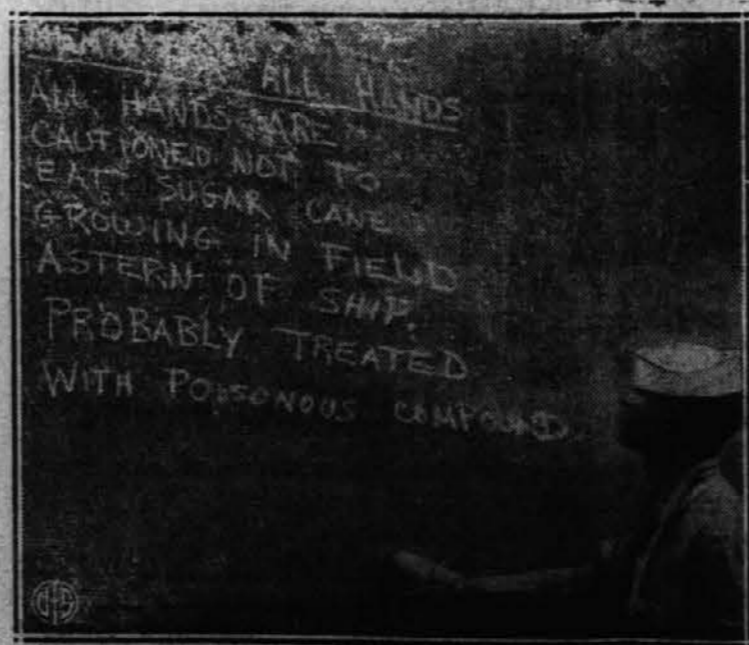
za trpeče rojake v starem kraju

Druga zbirka

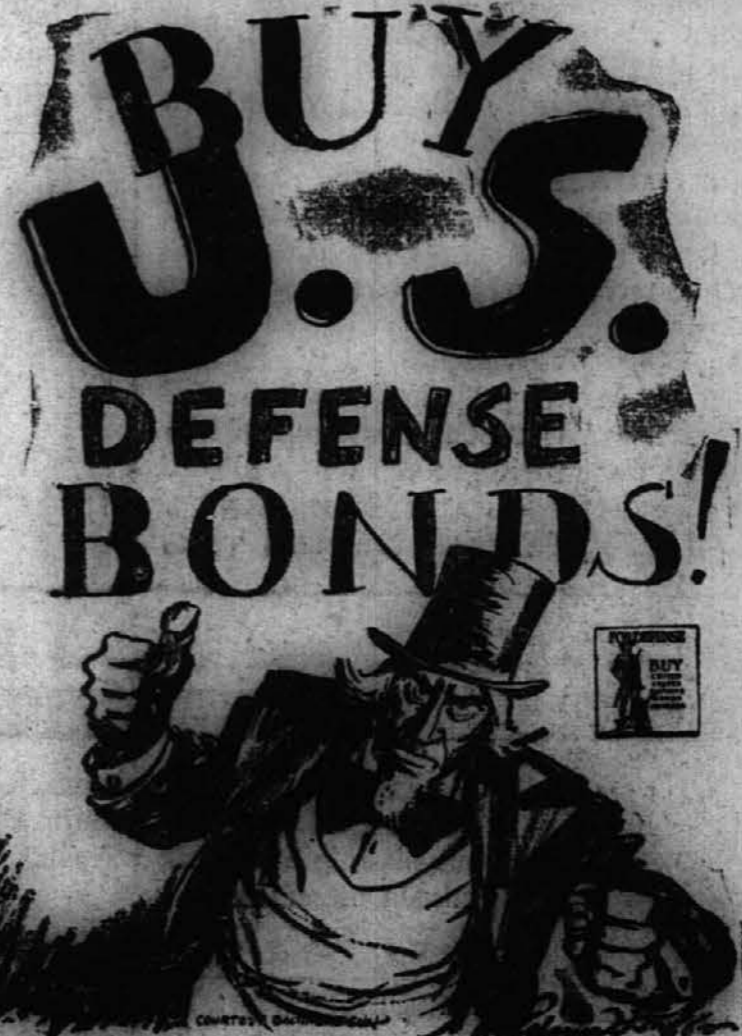
Michael Bulich, Corn- ing, Ohio \$ 5.00
Prejšnji izkaz \$ 6.00

Skupaj do 8. januarja 1942 \$11.00

SVARILO MORNARJEM

Na neki ameriški ladji, zasidrani na Havajih, je bilo moštvo, kakor kaže gornji napis, opozorjeno naj ne uživa sladkornega traja, katero raste na polju v ozadiju ladje, češ, da je morda zastrupljeno.

"NA INDIJO"

— ZGODOVINSKI ROMAN —

Ruski pisal G. P. Danilevski
Preložil Al. Benkovič

Poljska je štela v vrsti Piastov še nekaj odličnih kraljev od 11. do 14. stoletja, ki so si prizadevali, da bi dvignili red in pravo v domovini ter razširili njen vpliv, zlasti pokristjanjujoč Pomorjance in Pruse. Vendarle so v tem času izgubili Pomorjansko na Nemce in Sleško na Čehe. Tudi na znotraj blaginja in omika nista enako uspevali kakor pri zapadnih narodih: Poglavitni vzrok, ki ga ni bilo moči izločiti, je bila lega države, kakor gori omenjeno. S sosedi so bili večni boji za obrambo, maščevanje in plen.

Ti boji so črpali moči, da se niti vojske z velikimi političnimi smotri niso mogle začeti. Velike občine se niso mogle razviti, niti vzevesti plemenitejšje cerkveno življenje.

Šlahta je živela od boja in lova; a neprestano bojevanje je silno skrčilo število slobodnjakov in namnožilo tlačane, tako, da je polagoma šlahta (plemstvo) postala edini svobodni sloj naroda. Knezova oblast je bila tisti čas velika, skoro neomejena: njegova je vsa zemlja, kar je ni v zasebni lasti, njegov lov, ribištvo, carina, novčanstvo, trg in sol. Kralj sodi plemstvo in kmete, imenuje višje uradnike. Fevdalno gospodarstvo se ne razvije, ker je plemič posestva svobodni lastnik. Cerkvi se ne uspeši, da bi si priborila političnega vpliva, s čimer bi krotila objestnost posvetne oblasti; kralji nastavljajo škofove in obdačujejo cerkveno posest. Cerkve in samostani so redki, življenje duhovnikov večinoma ni vzdržno in premalo ustreza cerkvenim postavam. Tako od poljskega svečenstva ni prehajalo na narod enako duhovno in npravno vznesenje, kakor od svečenstva drugih katoliških narodov. — Poglavitna sprememba, ki se je kesneje zgodila, je bila, da je opešala kraljeva oblast. In to je bilo v danih razmerah slabše kot boljše.

Zadnji kralj Piastovega rodu je bil Kazimir III. Veliki. Na znotraj je podpiral meščane in kmete proti šlahi, a je dal tudi znatne tržne svoboščine židom, ki so se tačas množinoma vselili na Poljsko in postali prava kuga za narod in gospodarstvo njegovo. Leta 1364. je skupno s papežem ustanovil vseučilišče v Krakovu, ki je bilo drugo na slovanskem svetu. (17 let prej (1347.) je bil češki kralj Karol pridobil vseučilišče za Prago). Kazimir je izgubil velike kose kraljestva, katere je moral odstopiti Nemškemu viteškemu Redu. Ta je namreč osvojil Prusijo, jo pripravljal za germanizacijo ter z neprestano rastjo močjo postal najnevarnejši sosed Poljske. Tu je vstala Poljski nova naloga proti Nemščini, ki je segalo od stopnje do stopnje proti vzhodu. Na srečo se je tudi Poljska tačas okrepila, spojivša se z Litvo, in Nemce na tej postaji res uspešno in dokončno ustavila. — Ko je Poljska dedovala z Litvo prostrane ruske dežele, ji je pripala tudi velika naloga, naj bi tem pokrajinam prinesla omiko, državljanski in cerkveni red. Ne da se tajiti, da je Poljska v tem mnogo storila, a v celoti dela ni zmogla: nedostajalo ji je v notranjosti neizčrpni studencev lastne duševne in npravne moči, zlasti pa zrelega socialnega razvika.

Jagello, veliki knez litevski, je bil leta 1386. dne 14. februarja krščen v katedrali v Krakovu in še isti dan poročen s poljsko kraljico Jadvigo. Čez malo dni je sledilo slovesno kronanje za poljskega kralja. Mlad kralj je bil pravi krščarski vitez,

pobožen, pogumen — in srečen. Kakor goreč misijonar je šel med litevske rojake, jih učil krščanske vere in spreobračal. Neizrečno veliko je žrtvoval, da je dal cerkvi na Litvi in kesneje v Samagitiji stalno ustrojstvo. Konstanški cerkveni zbor je leta 1416. priznal Jagellove zasluge za krščanstvo ter ga vzel v varstvo zoper obrekovanje Nemškega viteškega Reda.

Jagellova oblast je segala od Vzhodnega do Črnega morja. Bil je kralj poljski, najvišji fevdni gospodar Litve in Lotve in mnogih ruskih mest in dežel: Lvova, Podolja, Moldavije, Kijeva, Volinja, Besarabije in Valaškega. Z ukrajinskih poljan so se Tatarji polagoma umikali in poljski gospodarji so si osvajali deželo. Ni čuda, da si Poljska vseh teh dežel nikoli ni mogla organsko usvojiti. Neki zgodovinar pravi: Poljska je bila premajhna za veličino svoje posesti, premajhna za Jagellovo srečo.

Srečen je bil Jagello tudi v bojih z Nemškimi viteškimi Redom. Ta je bil prišel na Prusko leta 1228., da bi z vojno močjo podprl pokristjanjenje, ki se mu je ta narod z divjo silo upiral. Že od začetka 13. veka so širili v deželi krščanstvo poljski cistercijani, med njimi zlasti Kristjan, ki je bil prvi pruski škof. Delo se mu je v nekih okrajih spešilo, a paganski sosedi so mu ga zopet in zopet kruto uničevali. V tej stiski je poklical na pomoč Nemški Red. Vitezi so prišli po dogovoru s papežem in cesarjem, ki je že naprej dal Redu v last vso deželo, kar si jo osvoji, s pogojem, da ostane del nemške države. V varstvu vitezov je zdaj krščanstvo uspevalo, tako da so že čez 20 let ustanovili štiri škofije. Leta 1309. je Nemški Red preložil glavni sedež iz Benetek na Prusko v sijajno zgrajeni Marienburg. V deželi je uspevala omika, a hkratu germanizacija: Prusijo so radi imenovali Novo Nemčijo. Ko se je koncem 14. in začetkom 15. veka v Redu zrahljala disciplina, je pa rasel njegov pritisk na narod in tudi objestnost proti sosedom. Ko si je Red leta 1400 svojil zapadni del Litve, imenovan Samagitija, so se začeli spori med Redom in Poljsko, ki so leta 1410. veli do preloma: vojska se je napovedala. Obe stranki sta za priprave napeli vse moči. Veliki mojster Reda je dobil pomoč iz Nemčije, Jagello je poljske in litevske čete pomnožil z vojsčaki iz podložnih ruskih dežel. Nemški viri pripovedujejo, da je postavil veliki mojster armado, broječo 80.000 mož, Jagello pa dvakrat tolikšno. Pri vasi Tannenbergu sta se vojski zadeli dne 15. julija. Okoli poldne se je vnel boj. Nepopisno hrabro so se bili na obeh straneh. Končno je zmagala poljska premoč in vztrajnost. Sam veliki mojster je obležal na bojišču in z njim evet redovnih vitezov. Od tega udarca si Nemški Red nikoli več ni opomogel, Poljska pa je uživala sadove te zmage, dokler jih ni zapravila po notranji razrvanosti. Nemško germanizujoče prodiranje na Vzhod je bilo ta dan ustavljeno.

Veliki kralj Jagello je umrl v Krakovu leta 1434. Vsa veličina zmage njegove nad Nemškimi vitezi je zorela v torunjskem miru leta 1466. za časa kralja Kazimira IV., ko je velik del Prusije z Marienburgom vred pripal Poljski, ostalo Prusijo je sicer obdržal redovni veliki mojster, a kot vazal poljske krone.

(Dalje prih.)

VESTI O DOMOVINI

(Nadaljevanje s I. strani)
pravico Rima. Nočem jim delati krivice. Dobri ljudje so, le preveč zajetje vrste so in pa paragrafski. V petih mesecih po zasedbi je izšlo gotovo že trikrat več ukazov in predpisov in naredb kakor v dvajsetih letih v Jugoslaviji. O njihovi nenravnosti pa sploh ni mogoče govoriti, sicer je vojaštvo povsod enako in pa slovanska dekleta so se pokazala v sijajni luči, ki bo svetila še dolgo potem, ko že davno ne bo več nobenega Italijana na slovanski zemlji. — Od majnika do avgusta sem bil v Ljubljani in sem marsikaj slišal in videl.

Italijane vodijo od vseh strani v Dalmacijo

Človek bi se moral taki izjavi sam smejeti, če bi ne vedel, da bodo oni res napeli vse

svoje sile, da bi s svojo sedanjno upravo dali prvemu delu zasedene Dalmacije čim bolj italijanski videz, ne izbirajoč pri tem sredstva. Kot dokaz za to vzamemo sledeči zgled: junija sem zvedel, da je v Split sam prišla skupina italijanskih priseljencev. Oseba, ki mi je to pisala, je izrecno pristavila: "Split ima sedaj več kot 70.000 prebivalcev, brez vojske. Iz Italije prihajajo cele rodbine, a iz Beograda, Zagreba, Knina in drugih mest prihajajo Italijani, ki so doslej tam živeli."

"SVOBODNIH FRANCOZOV" NAD 100.000

New York, N. Y. — Neki tukajšnji francoski list navaja, da šteje zdaj armada "svobodnih Francozov" pod poveljstvom de Gaullea že 100.000 mož ter ima 40 bojnih in 105 tovornih ladij.

Naš novi dom
Ogel Milwaukee,
North in
Damen ave.

PRISRČNO STE VABLJENI, DA PRISOSTVUJETE NAŠI

Slavnostni otvoritvi

10. januarja

Nagrade . . . Godba

PRIČNITE NOVO LETO PRAV

Otvorite zavarovani delničarski račun, plačujoč 3% (po sedanjih meri). Idealna investacija za posameznike, lastništva, trustne sklade, družabništva in korporacije. Denar vloženo od 15. nosi obresti od 1. v mesecu. Pridružite se našemu 1942 božičnemu klubu, ki se pričinja zlat.

Kupujte obrambne bonde tukaj

FAIRFIELD SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

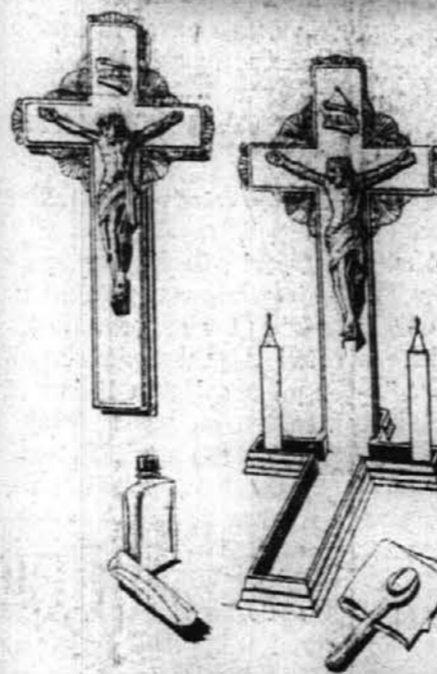
Sedanjí prostori: 2729 W. Cermak Rd., Chicago

NOVI PROSTORI po 10. januarju 1942:

Ogel Milwaukee, North in Damen ave., Chicago, Ill.

Ustanovljen 1901 Promeženje nad \$2,000,000

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob času privedvanja bolnikov.

Narejen je po novem praktičnem načinu iz tako zvanega "Wood Fiber" materiala. Visok blizu 11 inčev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za blagorjovljeno vodo, bat, prtič, žilčke složi v križ. Nato se načelna stran križa zapre kot pokrov in imata krassen križ za obeluti na steno. Narejen je v lepi orehovi barvi. Križ je vlit iz lepe svetle medenine.

Te križe so začeli izdelovati pred kratkem kot posebno novelteto in se radi praktičnosti zelo prodajajo.

STANE S POŠTINO: \$2.50

Znesek je poslati v Money order ali čeku z naročilom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

NE OSTANITE BREZ

"Baragove Pratique"

ZA LETO 1942.

Pratika je zanimiva in gre hitro izpod rok. Kdor se ne bo v prihodnjih par dnevih pomajal, bo najbrže ostal brez nje. Pratika stane samo:

30 centov

kar je poslati v gotovini, Money Order, ali pa v znakah po 3c. na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunki

Antisemitizem, kakršen se je pojavil pod Hitlerem (Konec)

Miljonsko mesto je Cleveland in županuje mu Slovenec Frank Lauše. Ljubljana je bila stoletja le "dolga vas," preden je prišel na županski stol Slovenec. Da bi bili v Clevelandu Slovečnici "žmagali", se ne more trditi, le Slovenec je zmagal, in zopet ne kot Slovenec, temveč kot izrazito krepka osebnost. Nekaj odpade tudi na slovansko ime ali slovanski element, da je iz srede malega slovanskega naroda izšla taka osebnost, toraj si lahko clevelandski in ameriški Slovenci potisnejo klobuk na vrat. Seve so g. Laušeta pri tem podpirali vsi Slovenci, na kar so zopet lahko ponosni. Morda so ga podpirali tudi tamnošnji Slovani kot Slovana. Ako tako, bi bil vrlo vesel pojav, ker bi bilo pri tem nekaj slovanske vzajemnosti. Navadno so Slovani ničle, ker pač niso Slovani, le slovanska plemena, vsako zase, skupnosti pa malo ali nič. Slovanska vzajemnost ne pomeni dosti v Ameriki ker so Slovani z drugimi vred zapisani smrti, ampak ni treba, da bi se Slovani sami položili v grob, in upajmo, da bo slovanska Amerika igrala vlogo tudi v slovanski Evropi.

Zelimo, da bo g. Lauše vso dobo županovanja ponosen na clevelandске Slovence in mu bo prizanešeno s kako slabo izkušnjo. Jaz sem imel pri županski robi hudo slabe izkušnje. Ne bodo le kaki koruški Slovenci vrlo čudne glave. Pride med Slovence od nekod kaka pokveka brez vsakega značaja. Slovenci so le predobre duše. Izrablja njih naravno dobroto in mehko tako podlež in jih pogostoma prav nesramno odira. Cim bolj pa jih striže, tem bolj se mu Slovenec klanja. Že jutri ga izvolijo za župana in ponovno ga zopet izvolijo. Tako je bilo na Koroškem, in drugi slovanski kraji niso bili izvzeti, ves čas županske robe. Približno pred 50 leti se je začela orati ledina tudi na političnem udejstvovanju, ko so razni klicatelji spodbujali na narodno zavednost. Slovenec naj bi bil na svojih tleh svoj gospod, županoval naj bi mu domačin, ne kak pritepen tujec ali kak podel nemškutar. Hudo je bilo oranje te ledine. Izmed več sto občin je bilo mogoče spraviti na županske stoličke nekaj županov, in na prstih roke bi jih bil lahko preštel. Stvar je bila silno važna v gospodarskem pomenu za dobrobit

občin in v političnem oziru za stališče Slovencev kot narodne skupine. Ampak županski stolčki so bili s trnjem obdani. Pritisk od vladne strani, ki je hotel vsak naroden pojav zaдушiti, dosti trnja pa tudi od naroda samega, ki je kimal pri tujcu ali izkoriščevalcu, pa je mogel postati hudo kritičen pri lastnih ljudeh, lastnih županah. Dobesedno se je dogodilo in dogajalo, da niti potrebnih občinskih doklad neki rizo več plačevali, ko so pomagali izvoliti slovanskega župana. Ako je župan opomnil, je bil ogenj v strehi. "Hud . . . čemu smo te pa izvolili, da bi zdaj plačevali . . ." Pri prihodnjih volitvah so izvolili zopet kakega oderuha in plačevali doklade brez vsake besede. Dobesedno se je to dogajalo. Zdej utegne biti več razsodnosti med Slovenci, ampak vsaj na Koroškem je zopet ledina, vsa zaraščena in mrtva, v drugih krajih pa ni dosti bolje, vsaj te dni ne.

Zelimo Slovencu Laušetu na clevelandskem županskem stolu, da bi mu bilo prizanešeno s takimi izkušnjami, in bi mogel biti g. Lauše ponosen na svoje slovanske in slovanske volilce, kakor so nanj ponosni vsi zavedni Slovenci in Slovani.

Najlepši rožni grm pa ima pogostoma najhujše trnje.

V DUHU ČASA

Bloomfield, Ind. — Tukajšnji trgovec z žensko obleko, L. F. Stalcup, bo na svojevrstni način štedil za obrambni program. V torkel je namreč objavil, da bo vse, kar bo kdo pri njem kupil, zavil v časopisni papir.

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj naroče!

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio ura od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

DR. H. M. LANCASTER
Dentist

2159 West Cermak Rd.
(Ogel Leavitt St.)
Telefon Canal 3817
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST

Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

Listen to
PALANDECH'S
RADIO BROADCAST
Featuring a Program of
YUGOSLAV FOLK MUSIC
Every Saturday, 1 to 2 P.M.
STATION WHIP
1520 kilocycles (Top of the Dial)

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
V CHICAGO

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN.

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krsto in ženitovanja — Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — CENE ZMERNE.

S prijateljem po svetu

Dober zanimiv list, ki daje pouk, je najboljši človekov prijatelj. Dober list bogati človekovo znanje. Dober zanimiv list dela vam tovarištvo ob dolgih zimskih večerih. Tak list bote imeli, če si naročite družinski mesečnik

NOVI SVET 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

STANE LETNO SAMO \$2.00 — NAROČITE SI GA ŠE DANES!